

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

w sprawie **W. R.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne zatrzymanie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 stycznia 2017 r.

zażalenia obrońcy skazanego na Zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału

Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 czerwca 2016 r., odmawiającego

przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenia wyroku

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 100 § 3 k.p.k., w zw. z art. 422 § 3 k.p.k., w zw. z art. 524 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;

2. zwolnić wnioskodawcę od obowiązku pokrycia kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

12 listopada 2014 r. W. R. wystąpił do Sądu Okręgowego w B. I Wydział Cywilny z pozwem o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie w okresie od 24 kwietnia 1987 r. do 6 listopada 1987 r. w sprawie sygn. akt Ds. .../87, prowadzonej przez Prokuraturę Wojewódzką w B. Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. sprawę przekazano do III Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w B. (data prezentaty: 10 grudnia 2014 r.). Wyrokiem z dnia 8 lutego 2016 r. sygn. akt III Ko .../15 Sąd Okręgowy oddalił wniosek W. R. z uwagi na przedawnienie roszczenia. Rozstrzygnięcie to zaskarżył pełnomocnik wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny w [...] w wyroku z dnia 25 maja 2016 r. sygn. akt II AKa .../16 utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dnia 6 czerwca 2016 r. do biura podawczego Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynął wniosek pełnomocnika Wnioskodawcy o uzasadnienie wyroku, nadany 3 czerwca 2016 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] 9 czerwca 2016 r. zarządził odmówić na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., art. 457 § 2 k.p.k. i art. 524 § 1 k.p.k. przyjęcia przedmiotowego wniosku z uwagi na uchybienie terminowi. Zarządzenie to zaskarżył pismem z dnia 27 czerwca 2016 r. pełnomocnik Wnioskodawcy, zarzucając mu naruszenie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 100 § 3 k.p.k. i wnosząc o zmianę Zarządzenia oraz przyjęcie wniosku o sporządzenie uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W rozpoznawanej sprawie kluczową kwestią jest ustalenie przepisów procesowych, obowiązujących w chwili, gdy skarżący zwrócił się do sądu odwoławczego z wnioskiem o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 maja 2016 r.

Zdaniem skarżącego, z uwagi na fakt, że apelacja została złożona dnia 29 marca 2016 r., w postępowaniu apelacyjnym powinny mieć zastosowanie przepisy sprzed nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie 14 kwietnia 2016 r. Skarżący pomija jednak fakt, że rozprawa apelacyjna odbyła się 25 maja 2016 r., czyli już w okresie obowiązywania - zgodnie z zasadą bezpośredniego stosowania nowych przepisów - nowego stanu prawnego. Wnioskodawca, pouczone o swoich uprawnieniach, nie wnioskował o sprowadzenie go na rozprawie. Interesy procesowe W. R. reprezentowała na rozprawie substytut pełnomocnika, która nie pojawiła się na ogłoszeniu wyroku po naradzie w dniu rozprawy apelacyjnej. Tymczasem po ogłoszeniu wyroku strony otrzymały pouczenie, iż termin składania wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem z zapowiedzią kasacji biegnie od dnia ogłoszenia wyroku (por. protokół rozprawy apelacyjnej z dn. 25.05.2016 r., k. 114).

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 czerwca 2016 r. III KZ 39/16 w sprawach, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte przed dniem 1 lipca 2015 r. i nie uległo prawomocnemu

zakończeniu do dnia 14 kwietnia 2016 r., stosuje się po tym dniu przepisy nowe – nie wyłączając art. 100 § 3 kpk. Tym samym niesłusznie skarżący powołuje się na brzmienie tego przepisu sprzed nowelizacji, argumentując iż jego nieobecność w chwili ogłoszenia wyroku rodziła po stronie sądu obowiązek doręczenia mu wyroku i dopiero od tego momentu termin zawity rozpocząłby swój bieg.

Abstrahując od oczywistych trudności związanych z częstymi i istotnymi zmianami stanu prawnego w ostatnim czasie, można oczekiwać, że profesjonalny pełnomocnik będzie śledził na bieżąco treść obowiązujących przepisów i odpowiednio dostosowywał doń swoje postępowanie. Pojawiając się w dniu rozprawy na ogłoszeniu wyroku, usłyszałby dodatkowo treść pouczenia, które miało przypomnieć stronom o zmianie przepisów w kwestii zasad doręczenia wyroku sądu odwoławczego.

Ponieważ względy słuszności przemawiają za tym, by wnioskodawca nie ponosił dodatkowej odpowiedzialności z powodu niedociągnięcia swojego pełnomocnika z urzędu, Sąd Najwyższy postanowił zwolnić W. R. od obowiązku pokrycia kosztów postępowania odwoławczego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak we wstępie.

kc